

Ünite 4: Sohbet/Söyleşi Sohbet

Bir yazarın herhangi bir konu hakkındaki düşüncelerini sanki karşısında biri varmış gibi sıcak ve içten bir anlatımla, makale planında yazdığı düşünce yazısına sohbet denir.

Türk Dil Kurumu Türkçe Sözlük'te ve Dünya'daki çeşitli sözlüklerde sohbet kelimesinin tanımı yapılmış. Sohbet hakkında genel olarak samimiyet, karşılıklılık, konuşmayı andırma ve belli kurallara bağlı olmama ifadeleri kullanılmıştır.

Sohbet sözcüğü, dilimize Arapçadan geçmiştir.

Sohbet türündeki yazılar konuşmaya çok yakın olduğu için okuyucu tarafından samimi bulunur, okuyucuyu hemen içine alır ve en karmaşık konuların bile okuyucu tarafından keyifle okunmasını sağlar.

Sohbet türündeki yazıların deneme, makale, fıkra gibi diğer türlerden ayrılan yönü konunun işlenişinde ve anlatımındadır.

Sohbet yazılarında yazar düşüncesini kanıtlama kaygısı taşımaz. Okuyucuyu kendine çekmek için duygularını çok açık ve karşıdakinin duygularına dokunacak şekilde yazar.

Aralarında belirgin farklar olmasına rağmen sohbet ve röportajın karıştırıldığı görülür. Sohbette tek kişinin varlığı söz konusuysa röportajda bir uzman bir de röportajı yapanın varlığı söz konusudur.

Sohbet yazılarında dil günlük konuşma dilidir. Kurallı, sıralı, devrik cümleler gerekli zamanlarda, birbiriyle uyum içinde iç içe kullanılır.

Türk Edebiyatında Sohbet

Türk edebiyatında Ahmet Rasim (Ramazan Sohbetleri), Yahya Kemal Beyatlı (Tarih Musahabeleri), Şevket Rado (Eşref Saati), Melih Cevdet Anday (Dilimiz Üzerine Söyleşiler), Cenap Şebabettin, Refik Halit Karay, Haşan Ali Yücel, Falih Rıfkı Atay, Ercüment Ekrem Talu gibi yazarlar sohbet türünde eser vermiş isimlerdir.